

мата „Синъ Божий“, ние прѣвеждаме думитѣ „любовъ и животъ“. Тия думи, тѣй както се употрѣбаватъ, още не сж самитѣ думи. Какъ трѣбва да възприемемъ Любовта? — **Любовта трѣбва да я възприемемъ чрѣзъ волята.** Мнозина искатъ да възприематъ Любовта само чрѣзъ ума. Не, Любовта чрѣзъ ума не може да се възприеме. Любовта е само слуга, и затова, когато иде въ свѣта, трѣбва да се възприема чрѣзъ волята. Слѣдователно, всички онѣзи хора, които иматъ Любовъ, сж все волеви натури. Когато човѣкъ има извѣстно желание, той свѣта ще прѣброди, но ще го постигне. Това нѣма защо да ви го доказвамъ, вие имате хиляди аргументи, хиляди доказателства въ живота. Въ свѣта има толкова силни доказателства за това, вие сами може да ги прослѣдите.

„Ти си Христосъ, Синъ на Бога Живаго“.

Сега, може да ви запитамъ: вие мислите ли, че Христосъ, който дойде прѣди 2000 години дѣйствиелно бѣше Синъ Божий? Вие може да ми дадете единъ положителенъ, а може да ми дадете и единъ отрицателенъ отговоръ. И единиятъ, и другиятъ отговоръ оставатъ безъ послѣдствие, безъ резултатъ. Защо? Защото има много хора, които отричатъ, че Христосъ е Синъ Божий, а при това живѣятъ единъ добъръ животъ, съобразно Христовото учение. Има много хора пъкъ, които не отричатъ въпросъ, положително твърдятъ, че Христосъ е Синъ Божий, но не живѣятъ съобразно Неговото учение. Силата не е въ твърдението или отричането, но въ самия животъ.

Сега, въ християнския свѣтъ подържатъ, че само онѣзи хора ще се спасятъ, които вѣрватъ въ